

Χθες ο Βασίλης Λέκκας κι οι συνεργάτες του αναχώρησαν για την Ελλάδα, αφήνοντάς μας τις αξέχαστες εμπειρίες από την τριπλή τους εμφάνιση στην πόλη μας. Πριν αναχωρήσει για την Ελλάδα ο σημαντικός Έλληνας τραγουδιστής πέρασε από τα γραφεία της εφημερίδας μας για να μας ευχαριστήσει. Συνοδευόταν από την πρόεδρο του Ελληνικού Φεστιβάλ Σίδνεϊ, Ουρανία Καρτέρη και μας είπε για την εδώ παραμονή του:

“Θέλω να υποκλιθώ στη φιλοξενία σας. Το λιγότερο που όφειλα να κάνω ήταν να παρουσιάσω αυτό που είμαι. Έχω εισπράξει πολύ μεγάλη ανταπόκριση κι αγάπη και πιστεύω ότι αποκτήσαμε αληθινή επαφή. Άλλωστε, αυτό ήταν το μέλημά μου, να μπορέσω να πω κάποια πράγματα μέσα από το τραγούδι, μέσα από τον τρόπο που το κάνω εγώ, τέλος πάντων. Μαζί με την ορχήστρα, τον Στέφανο Ψαραδάκο, τον Γιάννη Λάρδη, την Γεωργία Λάμπρη κι όλους τους μουσικούς έγινε αυτή η παρουσίαση των τραγουδιών. Είχα την αγωνία ότι οφείλω να παίζω και νέους συνθέτες κι ότι δεν πρέπει να παίζω μόνο τους παλιότερους. Είδα ότι αυτά τα τραγούδια έχουν κοινό στόχο. Αυτό σημαίνει ότι έχουν την ίδια αίσθηση, τον ίδιο στόχο σε ότι αφορά τον ρόλο του τραγουδιού. Αυτά τα τραγούδια τον αποκαλύπτουν. Και από τους νεότερους συνθέτες συμβαίνει αυτό αλλά κι από τους παλαιότερους που μας έδωσαν αυτήν την κατεύθυνση. Το λέω αυτό γιατί οι πρώτες μου συνεργασίες ήταν με τον Μάνο Χατζιδάκη, τον Μίκη Θεοδωράκη,

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

τον Γιάννη Μαρκόπουλο κ.α. Όλοι γνωρίζουμε αυτές τις ιστορικές φυσιογνωμίες της Ελλάδας. Οι νέοι που έρχονται από διάπλα σήμερα για να προσκολληθούν σε αυτό το ρεπερτόριο πρέπει να έχουν τουλάχιστον μία τέτοια άποψη, μία τέτοια ματιά. Παρουσιάζα τα τραγούδια ένα προς ένα πριν τα ερμηνεύσω για να μπορέσει το κοινό να έχει μία επαφή με αυτούς τους συνθέτες. Μου αρέσει να το κάνω για να τιμήσουμε τους ανθρώπους που έχουν γράψει τα τραγούδια. Από αυτά που ακούω κι από όσα διάβασα εδώ υποθέτω πως ήταν μια πολύ επιτυχημένη εκδήλωση, όπως και στο Ελληνι-

κό Φεστιβάλ Σίδνεϊ με την βροχή. Ευχαριστώ πάρα πολύ τον κόσμο, ανταποδίδω τα συγχαρητήρια και την αγάπη μου. Τα συγχαρητήρια πηγαιίνουν σε όλον τον θεσμό του Ελληνικού Φεστιβάλ Σίδνεϊ που του χρόνου γίνεται 30 χρονών. Ευχαριστώ όλους τους ανθρώπους και την άποψη, την ματιά που έχουν για το Φεστιβάλ, στον βαθμό που γνωρίζουν τα πράγματα κι έχουν την δυνατότητα να τα έχουν όλα, γιατί μπορεί να υπάρχουν πολλές ευκαιρίες και περιπτώσεις που θα πρέπει να φιλοξενηθούν στο Φεστιβάλ, αλλά για κάποιον λόγο κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό. Όμως, υπάρχει μία κατεύθυνση, η οποία στηρίζεται περισσότερο σ' αυτό που λέμε 'ο μετανάστης το ξέρει καλύτερα, το πονάει περισσότερο'. Το ένοιωσα κι εγώ, παρόλο που το τραγούδι μου είναι ελληνικό, μιλάει την ελληνική γλώσσα. Εδώ αισθάνθηκα μία στήριξη πάνω σ' αυτό. Απόλυτα. Είναι σαν να το μοιράστηκα από την σκηνή, όχι από την απόστασή μας. Κλείνοντας, λοιπόν, θέλω να πω καλή συνέχεια, συγχαρητήρια κι ευελπιστώ σε μία επόμενη συνάντησή”.

- *Αν θα σου μείνει μία εικόνα από την παρουσία σου εδώ ποια θα είναι;*

- “Η λατρεία του κόσμου. Έχουν περάσει τόσες ημέρες κι ακόμα όταν συναντάμε Έλληνα στον δρόμο μας μιλά και μας υπενθυμίζει τις συναυλίες. Συμπτωματικά, πριν έλθουμε εδώ ήμουν έξω από το Enmore Theatre, όπου υπήρχε η αφίσα της συναυλίας. Έκανα έτσι μία αναδρομή (γέλια). Γνώρισα ανθρώπους που μας φιλοξένησαν στο σπίτι τους και μας βοήθησαν όπου χρειάστηκε. Για τη Νία (Καρτέρη) δεν πρέπει να πω πολλά γιατί είναι εδώ δίπλα μου, αλλά πρέπει να της σφίξω το χέρι, όπως και σε όλο το συμβούλιο του Φεστιβάλ. Μιλάω κι εκ μέρους όλων των συναδέλφων. Έτυχε να είμαι εγώ αυτή τη στιγμή εδώ. Ευχαριστώ από καρδιάς”.

- *Και όταν επιστρέψεις στην πατρίδα τι θα κένεις, ποια είναι τα σχέδιά σου;*

- “Άμεσα έχω συναυλίες στην Αθήνα, στις 8 Απριλίου, και στην Κρήτη. Μετά το Πάσχα θα επισκεφθώ την Κύπρο για μία συναυλία. Συζητάω και μία περίπτωση για έναν δίσκο που έ-

Δεν φεύγει με τίποτα

Στη σελίδα 9 μπορείτε να διαβάσετε ένα θέμα σχετικό με τον Μητροπολίτη Τρίπολης (στη Λιβύη) Θεοφύλακτο. Από ότι μάθαμε, χθες έκλεισε η προεβεία της Ελλάδας στην Τρίπολη, χωρίς να διακοπούν οι διπλωματικές σχέσεις της Ελλάδας με τη Λιβύη. Η ενέργεια αυτή ήταν προληπτική, καθώς αναμένεται η επίθεση των αντικαθεστωτικών στην πρωτεύουσα της Λιβύης. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, ο Γενικός Γραμματέας του υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδας, πρόεδρος Ιωάννης Αλέξιος Ζέπος τηλεφώνησε στον Μητροπολίτη Θεοφύλακτο και του ζήτησε να αποχωρήσει από την Τρίπολη της Λιβύης. Για άλλη μία φορά ο Θεοφύλακτος αρνήθηκε να εγκαταλείψει το ποιμνίο του λέγοντας “δεν εγκαταλείπω τους πιστούς μου ότι κι αν γίνει, όσοι κι αν έχουν μείνει”. Πρόκειται για ένα λαμπρό παράδειγμα ανταπόκρισης και μακάρι να ήταν κι άλλοι (ιδιαίτερα όσοι έχουν δημόσια αξιώματα) με τόσο υψηλό αίσθημα ευθύνης. Ο θεός να φυλάει τον Θεοφύλακτο!

Καθυστερημένοι

Δεν φτάνει που απαντούν καθυστερημένα (περισσότερο από έναν μήνα αργότερα, αφού το άρθρο του Γιώργου Χατζηβασίλη δημοσιεύθηκε στις 25 Φεβρουαρίου κι η “απάντησή” τους μόλις χτες), αλλά χρησιμοποιούν κι αναχρονιστικά παραδείγματα. Οι φουκαριάρηδες έχουν μείνει στον αραμπά, καθώς δεν πήραν είδηση ότι ο κόσμος έχει προχωρήσει και βρίσκεται στην διαστημική εποχή.

Όσον αφορά το ναρκισσιστικό παραλήρημα διαστρέβλωσης της πραγματικότητας, ΟΛΟΚΛΗΡΗ η παροιμία γνωρίζει τον διασπαστικό και διχαστικό ρόλο που έχει διαδραματίσει η εφημερίδα τους. Αυτά που μας λένε τώρα είναι κακόγουστο αστείο και μία προσπάθεια να πείσουν τους εαυτούς τους. Αφού μας προκαλούν θα λάβουν σύντομα (κι όχι μετά από έναν μήνα) τις απαντήσεις που τους αξίζουν.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να επισημάνουμε (σχετικά με το “γλύψιμο” προς την Αρχιεπισκοπή) τη γνωστή ρήση ότι πλέον “γλύφουν εκεί που έφτυναν”. Και εις ανώτερα.

Ρήσεις...

Με δίκασαν ερήμην και με καταδίκασαν εις θάνατον ερήμην.
Τους είπα ότι μπορούν να με εκτελέσουν ερήμην.
Brendan Brehan

...και αντιρήσεις

Με χρέωσαν ερήμην και με υποθήκευσαν ερήμην.
Τώρα μπορούν και να με φορολογήσουν ερήμην.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Δόξα τω θεώ

Το σημερινό τραγούδι δεν θα μπορούσε παρά να είναι του Ιάκωβου Καμπανέλλη, που αποχαιρέτισε την Τρίτη τον μάταιο τούτο κόσμο. Επέλεξα ένα πολύ γνωστό τραγούδι που έχουμε τραγουδήσει όλοι μας. “Δόξα τω θεώ”, σε μουσική Μίκη Θεοδωράκη. Το τραγούδι ερμηνεύθηκε για πρώτη φορά από τον Γιάννη Πουλόπουλο, όμως οι περισσότεροι το γνωρίσαμε (και το αγαπήσαμε) με τη φωνή του Γρηγόρη Μπιθικώτση.

Απ' το πρωί μες στη βροχή
και μέσα στο λιοπύρι
για μια μπουκιά κι ένα ποτήρι
και δόξα τω Θεώ

Παράθυρο για τ' όνειρο
κι αυλή για το σεργιάνι
ο ίσκιος σου να μη σε φτάνει
και δόξα τω Θεώ

Πέτρα στην πέτρα ολημερίς
χτίζω και δεν σε φτάνω
ήλιε μου πόσο είσαι πάνω
και δόξα τω Θεώ

Στίχοι: Ιάκωβος Καμπανέλλης
Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης
Πρώτη εκτέλεση:
Γιάννης Πουλόπουλος
Άλλες ερμηνείες:
Γρηγόρης Μπιθικώτσης
Κώστας Σμοκοβίτης

χω στα σκαριά, με τραγούδια του Βασίλη Τσιτσάνη. Θα ηχογραφήσω για πρώτη φορά λαϊκά τραγούδια με το δικό μου σκεπτικό. Βέβαια, μην ξεχνάμε πως στην Ελλάδα υπάρχει γενικότερη αναστάτωση και δεν μπορούμε να τα προβλέψουμε όλα, ούτε να τα προγραμματίσουμε. Ζούμε μία ιδιαίτερη κατάσταση”.

Ευχόμαστε στον Βασίλη Λέκκα να είναι δυνατός για να μπορεί για πολλά χρόνια ακόμη να μας προσφέρει ποιοτικά τραγούδια. Τον ευχαριστούμε για τις εξαιρετικές εμφανίσεις και που μας τίμησε με τον ερχομό του στην πόλη μας. Συγχρόνως, ευχαριστούμε και το Ελληνικό Φεστιβάλ Σίδνεϊ που τον προσκάλωσε. Εδώ, στο Σίδνεϊ, ο Βασίλης Λέκκας απέδειξε ότι το ποιοτικό ελληνικό τραγούδι ζει ακόμη!

Γιατί πήγαν στη Μελβούρνη

Χθες το βράδι η Νομαρχιακή Διοικούσα Επιτροπή της Νέας Δημοκρατίας θα έδινε κοκτέιλ πάρτι προς τιμήν του βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας και σκιώδους υπουργού Υγείας Μάριου Σαλιά. Ο βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας ήλθε στην Αυστραλία (μαζί με βουλευτή του ΠΑΣΟΚ και του ΚΚΕ) για τους εορτασμούς του απελευθερωτικού αγώνα του 1821 που διεξήχθησαν στη Μελβούρνη. Η απάντηση στο ερώτημα “γιατί οι τρεις Έλληνες βουλευτές παρέστησαν στους εορτασμούς της Μελβούρνης κι όχι σε αυτούς του Σίδνεϊ” είναι απλή. Ο λόγος δεν είναι ούτε ότι ο ελληνισμός της Μελβούρνης είναι μεγαλύτερος από αυτόν του Σίδνεϊ, ούτε τίποτα άλλο. Η μία και μοναδική αιτία είναι ότι στο Σίδνεϊ και φέτος (δυστυχώς) οι εορτασμοί ήταν χωρισμένοι στα δύο, δεν υπήρξε κοινός εορτασμός. Κάτι που αποτρέπει τους Έλληνες βουλευτές να έλθουν στο Σίδνεϊ για να μην χαρακτηρισθούν είτε “Αρχιεπισκοπικοί”, είτε “Κοινοτικοί”.

Ο κ. Σιαλιμάς προτίμησε μετά την Μελβούρνη να επισκεφθεί και το Σίδνεϊ και καλώς τον υποδέχθηκαν οι ομοϊδέατες του.